

Avui, diumenge, 24 de novembre, celebrem dues jornades de qualitat: La Jornada Mundial de la Joventut i la de la Catequesi a les illes balears.

En quant a la XXXIX Jornada mundial de la joventut, el Papa Francesc convida els joves a posar-se en camí, a descobrir la vida seguint les petges de l'amor. Però no com a turistes, sinó com a peregrins. Aquest consell del Papa prou el reconeixem. Els turistes solen passar, solen visitar, solen veure coses, però no sempre amb prou atenció i detall. Quants, per exemple, durant aquest passat estiu s'han conformat en fer una foto al sol a l'hora de la seva posta, sense ben contemplar, sense aprofundir, sense fer-se preguntes pertinents i cercar respostes. El Papa demana als joves, descobrir la vida com a peregrins, no com a turistes. El peregrí intenta fer rallar els llocs que visita, té interès en connectar amb ells, desitja pair i ben gravar al seu interior, el que viu, el que veu, el que trepitja, el que li toca més al cor.

Fer camí com a peregrins no és fàcil, i fer-lo com assenyala el Papa, requereix ser fidels al que expressa Isaïes 40,31: "Els qui esperen en el Senyor alcen el vol com les àguiles, caminen sense cansar-se, corren sense defallir".

No visquem la vida com a turistes sinó com a peregrins. Visquem-la aprofundint, anant més enllà i a la recerca de Déu, Ell és la nostra salvació i plenitud. Si les nostres metes, els nostres èxits i conquestes, es queden sols en l'àmbit material, després d'un primer moment de satisfacció ens naixerà de nou la set i viurem desitjosos de ser capaços d'acollir un sentit més profund.

És important descobrir el valor de la profunditat i la importància de la vida interior i de la catequesi, d'una formació que "ens ajudi estar a punt per a donar raó de la nostra esperança" (1Pe 3,15). I de la catequesi no sols infantil, també la dels joves, la dels adults, la de la gent gran.

Peregrinant entremig d'aquestes dues jornades, em deman:

1. Preparant i vivint la catequesi, ens conformam en fer el que sempre hem fet o veiem clar que necessitam créixer constantment en maduresa i en vivència de la fe?

2. Ens conformam en ser "cristians de manteniment" o tenim clar que hem de voler ser cristians en evolució constant?

3. Desitjam imitar el que va fer Jesús quan passà pel món fent el bé i sense diferències?
Durant la vivència de la catequesi, és important acollir el testimoni humà i creient de la família. Si la catequesi està oberta a tothom, i hi ha d'estar, valorem i estem oberts a formes de ser i de pensar diferents. És molt important que tinguem sempre les portes de les parròquies i de les comunitats, ben obertes. La bona acollida i el bon acompanyament són actituds i valors fonamentals per aconseguir ser una comunitat creïble i atraient. Hem d'aconseguir un aprenentatge entre tots els qui participen de la catequesi: infants, adolescents, famílies, catequistes, comunitat...

Cada família s'ha de sentir convidada, amb respecte i sense forçar, a conèixer i a viure el que s'ha iniciat o intensificat a la catequesi: valors humans i cristians, principis i objectius evangèlics. Hem de fer feina junts, hem de caminar junts. Siguem una Església sinodal. Persones que, caminant juntes, visquin i participin amb ganes de l'Eucaristia. Convé que la pregària -el ser orants- formi part del major entorn familiar possible. En la formació i en la vivència de la fe intentem unir fills i pares. Hem d'aconseguir la participació de la família vivint l'empatia i la mirada acollidora.

L'Eucaristia, viscuda en clima catequètic, no només ha de tenir present els infants, els joves, els adults, les persones grans. Ha de ser viscuda com un primer i constant anunci a tota la família. La catequesi ha d'ajudar a descobrir que participar de l'Eucaristia és essencial. És una part fonamental de la fe viscuda personalment i comunitàriament amb Jesús.